

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/435/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611211614
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5611211614.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: Ing. J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. X, XXX XX D., štátny občan SR, zastúpenej JUDr. Martinom Cibulom, advokátom, so sídlom H. XXXX/X, XXX XX Q. K., proti odporcovi: X. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX, XXX XX Q. H., prechodne bytom N. XXX/X, XXX XX Q. H., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie sumy 845,84 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/97/2011-166 zo dňa 19.03.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/97/2011-180 zo dňa 03.05.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/97/2011-166 zo dňa 19.03.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/97/2011-180 zo dňa 03.05.2013 vo výroku, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 654,49 Eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 promile zo sumy 150,00 Eur od 21.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 150,00 Eur od 21.09.2010 do zaplatenia a zo sumy 354,49 Eur od 07.12.2011 do zaplatenia, vo výroku, ktorým súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania a vo výroku o trovách štátu z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d a ľ š i e k o n a n i e .

V časti, v ktorej súd vo zvyšnej časti konanie zastavil, z o s t á v a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/97/2011-166 zo dňa 19.03.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/97/2011-180 zo dňa 03.05.2013 n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 654,49 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 promile (správne má byť uvedené 0,5 promile za každý deň omeškania - poznámka odvolacieho súdu) zo sumy 150,00 Eur od 21.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 150,00 Eur od 21.09.2010 do zaplatenia a zo sumy 354,49 Eur od 07.12.2011 do zaplatenia (veta I. výroku rozsudku). Vo zvyšnej časti súd konanie zastavil (veta II. výroku rozsudku). Zároveň priznal navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 27,27 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 343,10 Eur, ktoré uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke na účet jej právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Samostatným uznesením č.k. 4C/97/2011-180 zo dňa 03.05.2013 okresný súd doplnil výrok napadnutého rozsudku tak, že o trovách štátu bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným na súd dňa 07.12.2011 sa navrhovateľka domáhala, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť jej 845,84 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 150,00 Eur od 21.07.2010 do zaplatenia, zo sumy 150,00 Eur od 21.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 150,00 Eur od 21.09.2010 do zaplatenia a 9,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 395,84 Eur od podania žaloby do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 29.09.2010 bola medzi účastníkmi konania uzavretá dohoda o prenájme 3-izbového bytu č. 25, na 4.

poschodí, nachádzajúceho sa v Liptovskom Hrádku, na Belanskej ul. č. 550/B, v bytovom dome so súp. č. XXX, postavenom na pozemku parc. reg. C-KN, evidovaného na katastrálnej mape parc. č. 490, okres Liptovský Mikuláš, mesto Liptovský Hrádok, kat. úz. Q. H., zapísaný na LV č. XXXX, na dobu určitú od 01.10.2009 do 30.09.2010. Výška nájomného bola dojednaná na 150,00 Eur mesačne. Splatnosť nájomného bola dojednaná do 20. dňa kalendárneho mesiaca. Za dobu trvania nájmu 12 mesiacov malo byť zo strany odporcu uhradených 1.800,00 Eur. Odporca uhradil len sumu 1.350,00 Eur, zostáva uhradiť 450,00 Eur. Počas trvania nájmu vznikli nedoplatky za služby spojené s užívaním bytu a to plyn 10,85 Eur, elektrina 136,92 Eur a nedoplatok za služby spojené s užívaním bytu 248,07 Eur. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením sp.zn. 4C/97/2011 zo dňa 21.02.2012 pripustil zmenu žaloby tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 845,84 Eur s poplatkom z omeškania vo výške 2,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 150,00 Eur od 21.07.2010 do zaplatenia, zo sumy 150,00 Eur od 21.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 150,00 Eur od 21.09.2010 do zaplatenia, zo sumy 395,84 Eur od 07.12.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Prvostupňový súd žalobu o zaplatenie sumy 41,35 Eur s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 % za každý deň z omeškania od 07.12.2011 do zaplatenia zamietol, vo zvyšnej časti konanie zastavil, ktoré rozhodnutie bolo vo výroku, v ktorom bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 804,49 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 promile denne za každý deň omeškania zo sumy 150,00 Eur od 21.07.2010 do zaplatenia, zo sumy 150,00 Eur od 21.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 150,00 Eur od 21.09.2010 do zaplatenia, zo sumy 354,49 Eur od 07.12.2011 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania na základe odvolania odporcu zrušil Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 6Co/221-2012 zo dňa 28.09.2012 a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V časti, v ktorej súd zamietol žalobu o zaplatenie sumy 41,35 Eur s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 % za každý deň omeškania od 07.12.2011 do zaplatenia a v časti, v ktorej súd vo zvyšnej časti konanie zastavil, zostal rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/97/2011-56 zo dňa 29.02.2012 nedotknutý.

Okresný súd poukázal na ust. § 663, § 685 ods. 1, § 697 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a konštatoval, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je v časti uvedenej vo výrokovej časti napadnutého rozsudku dôvodný.

Súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 29.09.2009 uzavretá nájomná zmluva, ktorou navrhovateľka prenechala do užívania odporcovi trojizbový byt v Liptovskom Hrádku na dobu určitú od 01.10.2009 do 30.09.2010 za dojednané nájomné vo výške 150,00 Eur mesačne, v ktorom nájomnom bol zahrnutý aj poplatok za byt a služby spojené s užívaním bytu s tým, že odporca sa v článku III. nájomnej zmluvy zaviazal prípadné nedoplatky elektriny, plynu, vody a ostatné služby spojené s užívaním bytu doplatiť. Za dobu trvania nájmu zo strany odporcu malo byť uhradené nájomné spolu vo výške 1.800,00 Eur. Z obsahu listín predložených účastníkmi konania mal súd za preukázané, že odporca pri podpise uhradil čiastku 150,00 Eur, dňa 29.12.2009 150,00 Eur, 02.02.2010 300,00 Eur, 10.02.2010 150,00 Eur, 05.05.2010 150,00 Eur, 25.10.2010 150,00 Eur, 16.06.2010 150,00 Eur, 15.07.2010 150,00 Eur a 27.08.2010 150,00 Eur, teda spolu 1.500,00 Eur, teda na nájomnom zostáva uhradiť 300,00 Eur. Odporca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal ním tvrdenú skutočnosť, že mal uhradiť nájomné za mesiac november 2009 poštovou poukázkou. Splnomocnená zástupkyňa odporcu na pojednávaní dňa 31.01.2011 po zákonom poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p. napriek svojmu tvrdeniu, že súdu zašle písomný doklad o úhrade sumy 150,00 Eur, tento súdu do vyhlásenia rozsudku nezaslala. Rovnako zo strany odporcu nebolo preukázané dodatočným a hodnoverným spôsobom, že navrhovateľke uhradil platbu nájomného za august 2010. Súdu predložil čestné prehlásenie S. S. a U. N. (č.l. 79 a 142 spisu), ktorí mali byť prítomní pri odovzdávaní čiastky 150,00 Eur v hotovosti ako nájomné za 8. mesiac roku 2010 navrhovateľke. Súdu sa napriek opakovaným pokusom (č.l. 153 spisu) nepodarilo zabezpečiť účasť svedka S. na pojednávanie (svedok vo veci vypočutý bol jeho menovcom). Navrhovateľka súdu predložila čestné prehlásenie O. C. - svojho syna, ktorý potvrdil, že v priebehu roku 2010 bola navrhovateľka v Liptovskom Hrádku dvakrát, spolu s ním a ani jediný raz nenavštívili byt na Ul. Belanskej v Liptovskom Hrádku, ani sa nestretli s odporcom a jeho družkou pani A.. Je nelogické, aby koncom mesiaca august v roku 2010 (dňa 27.08.2010) odporca zasielal na účet syna odporkyne čiastku 150,00 Eur, ak by jej túto už uhradil v hotovosti.

V sporovom konaní má dôkaznú povinnosť a povinnosť tvrdenia každý z účastníkov konania. Nesplnenie tejto procesnej povinnosti má za následok zodpovednosť za výsledok sporu. Z nedoplatku 248,07 Eur

za užívanie bytu za rok 2010 súd priznal navrhovateľke pomernú časť za obdobie 10 mesiacov, kedy byť preukázateľne užíval odporca, t.j. sumu 206,72 Eur. V zostávajúcej časti čo do zaplatenia sumy 41,35 Eur už bolo právoplatne rozhodnuté. Z navrhovateľkou predloženého vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytu nebolo možné ustáliť iným spôsobom, ktoré nedoplatky boli spôsobené odporcom, pretože ich výška sa aj napríklad v závislosti od ročného obdobia mení (napr. osvetlenie spoločných priestorov, dažďová voda). Súd navrhovateľke priznal nedoplatok za plyn 10,85 Eur, ktorý odporca nerozporoval (§ 120 ods. 3 O.s.p.) a nedoplatok za elektrinu vo výške 136,92 Eur, ktoré boli zo strany navrhovateľky preukázateľne uhradené. Odporca tak nepreukázal, že elektrickú energiu nespotreboval on. Okresný súd vychádzal aj z potvrdenia Stredoslovenskej energetiky, a.s. Žilina, že nedoplatok vznikol za dobu nájmu a užívania bytu odporcom. Zároveň tiež priznal navrhovateľke uplatnené poplatky z omeškania vo výške 0,5 promile za každý deň z omeškania, a to v zmysle vyššie citovaného ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti, t.j. nájomné za august bolo splatné 21.08.2010 a za mesiac september 2010 bolo splatné 21.09.2010, keďže v zmysle nájomnej zmluvy sa odporca zaviazal uhrádzať nájomné vždy k 20. dňu mesiaca do zaplatenia. Vo zvyšnej časti, v ktorej zobrala navrhovateľka svoj návrh späť, súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a priznal navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 54%, t.j. vo výške, v ktorej jej úspech prevyšoval úspech odporcu. Úspech navrhovateľky predstavovala súdom priznaná suma, t.j. 654,49 Eur, t.j. 77 %, úspech odporcu predstavoval 23 %, t.j. v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a v ktorej z procesného hľadiska navrhovateľ zaviniel, že sa konanie zastavilo (ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.), rozdiel predstavuje 54 %. Z navrhovateľkou uplatnených trov konania 54 % predstavuje: trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 50,50 Eur, z toho 54 % činí 27,57 Eur a trovy právneho zastúpenia za 10 úkonov na pojednávaní 21.02.2012, 29.02.2012, 28.11.2012, 08.01.2013, 31.01.2013, 22.02.2013 a 19.03.2013 vo výške jednej štvrtiny za účasť na pojednávaní dňa 24.01.2013, 2-krát režijný paušál po 7,41 Eur, 4-krát režijný paušál po 7,63 Eur, 4-krát režijný paušál po 7,81 Eur + 20 % DPH, spolu vo výške 635,35 Eur, z toho 54 % predstavuje 343,10 Eur.

O trovách štátu, ktoré súd platil titulom zaplateného svedočného svedkovi S. S., si súd vyhradil rozhodnúť samostatným rozhodnutím.

Proti tomuto rozsudku v spojení s dopĺňacím uznesením podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca v časti, v ktorej mu bolo uložené zaplatiť navrhovateľke žalovanú sumu s príslušenstvom a domáhal sa jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobu zamietne a súčasne neprizná navrhovateľke náhradu trov konania.

Uviedol, že súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonala a nepreverila dôkladne navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Potvrdil, že dňa 29.09.2009 bola medzi účastníkmi uzavretá dohoda - Zmluva o prenájme predmetného bytu na dobu určitú od 01.10.2009 do 30.09.2010 za dojednané nájomné vo výške 150,00 Eur mesačne, splatné vždy do 20-teho dňa toho - ktorého mesiaca. V mesiaci august 2010 bola pani C. na dedičskom konaní v Liptovskom Mikuláši, kedy prespala v byte v Liptovskom Hrádku, ul. Belanská č. 550/B a vtedy odporca zaplatil navrhovateľke do rúk nájomné za mesiac august 2010 vo výške 150,00 Eur v hotovosti. Svedkom toho bola D. A. a U. N., ako aj S. S. z Q. H., ktorí boli v tom čase u nich na návšteve. O tom svedčí aj čestné prehlásenie U. N. overené notárom zo dňa 09.08.2013. Spochybnil čestné prehlásenie syna navrhovateľky O. C., ktorý potvrdil, že v priebehu roku 2010 bola navrhovateľka v Liptovskom Hrádku dvakrát, no ani raz nenavštívila byt na ul. Belanská v Liptovskom Hrádku a že sa nestretla s odporcom, a ani jeho družkou pani A.,. Navyše okresný súd predvolal v konaní ako svedka S. S. (osobu, ktorá s uvedenou vecou nemala nič spoločné a je len menovcom navrhnutého svedka), pričom táto skutočnosť v konaní nebola vôbec dôkladne preverená. Skutočný svedok S. S. je v súčasnej dobe vo výkone trestu odňatia slobody za neplatenie výživného na svoje dieťa. U. N. v súčasnej dobe býva s druhom v Českej republike a uvedené čestné prehlásenie bolo podpísané v Liptovskom Hrádku v čase, keď bola na návšteve u svojej matky. Zároveň odvolateľ pripojil k svojmu opravnému prostriedku aj čestné prehlásenie podpísané skutočnými svedkami S. S. a U. N. zo dňa 12.05.2012. Súčasne súd nedostatočne preveril ďalšiu skutočnosť, a to zaplatenie nájmu v sume 150,00 Eur za mesiac november 2009. V čase druhého pojednávania v súdnej veci boli súdu doručené

všetky ústrižky o zaplatení nájmu, okrem iného aj ústrižok za mesiac november 2009. Prevzatie týchto ústrižkov v origináli na podateľni musí byť súdom zaevidované. Napriek snahe odporcu vyžiadať si duplikát takéhoto dokladu od Slovenskej pošty nebolo možné, keďže pošta už uvedenú vec nearchivuje. Navyše je nelogické, aby koncom mesiaca august 2010 (konkrétne dňa 27.08.2010) odporca zasielal na účet syna odporkyne čiastku 150,00 Eur, pokiaľ jej už túto sumu uhradil v hotovosti. Bola to práve navrhovateľka, ktorá kontaktovala odporcu a požiadala ho na úhradu sumy 150,00 Eur (ako úhrady za mesiac september 2010) vopred, s čím odporca súhlasil a uvedenú sumu jej uhradil. Takýmto spôsobom došlo aj k úhrade nájomného v mesiaci február 2010, kedy odporca zaplatil navrhovateľke nájomné dopredu, t.j. za mesiac marec 2010. Všetky predčasné úhrady si vyžiadala navrhovateľka z dôvodu vlastnej zlej finančnej situácie. Odporca uviedol, že jeho vzťah a vzťah jeho družky s navrhovateľkou bol veľmi dobrý, až dôverný. Navrhovateľka sa im zdôverovala aj s vlastnými zdravotnými - psychickými problémami. Odporca taktiež vykonával na jej žiadosť údržbu na chate na N. a taktiež ju kontroloval. Všetko pritom vykonával na vlastné náklady. Z vykonaného dokazovania na okresnom súde vyplýva, že po vystaňovaní z bytu v mesiaci október 2010 bol už od 01.11.2010 majiteľom predmetného bytu S. H., ktorý ho začal od tohto dátumu aj rekonštruovať. Pani C. aj s rodinou používala uvedený byt, nakoľko si sťahovala svoje veci. Rovnako nie sú pravdivé informácie navrhovateľky o tom, že A. Q. prespávala v byte u navrhovateľa v Q. H., o čom svedčí jej čestné prehlásenie. V mesiaci september 2010 telefonovala pani C. priateľke odporcu - D. A., aby 100,00 Eur dala pani T. C. z Q. H. pre realitného makléra, ktorý mal na starosti predaj bytu a 50,00 Eur za nájomné ako doplatok za mesiac september 2010 jej mal odporca zaplatiť v októbri v ďalšej platbe. D. A. zaplatila v mesiaci september 2010 v Liptovskom Hrádku sumu 100,00 Eur do rúk T. C., ktorá si peniaze aj prevzala. Navrhovateľka nemala žiaden prehľad o platení nájomného odporcom, napríklad keď jedným šekom znejúcim na sumu 300,00 Eur jej odporca zaplatil jednorazovo nájomné za mesiace január až február/2010 v celkovej sume 300,00 Eur. Túto skutočnosť na pojednávaní pred súdom navrhovateľ aj preukázal. Nájomné za mesiac február 2010 bol uhradený šekom dňa 02.02.2010 a suma zaslaná dňa 11.02.2010 bola zaslaná na priamu žiadosť navrhovateľky na účet jej syna, čo predstavuje vyplatenie nájomného za mesiac marec 2010. Zároveň odporca zotrval na svojom tvrdení, že všetky platby za rok 2009 a rok 2010 z titulu nájomného má vo vzťahu k navrhovateľke uhradené tak, ako to uviedol v rozpise na č.l. 192 spisu.

Zároveň vo svojom odvolaní proti dopĺňaciemu rozsudku odvolateľ okrem už uvedených skutočností uviedol, že prvostupňový súd v tejto veci rozhodol, hoci on o tejto skutočnosti nemal žiadnu vedomosť. Odporca nevedel, že v mesiaci marec 2013 sa má konať súdne pojednávanie. O tom, že v tejto veci bolo meritórne rozhodnuté, sa dozvedel až z uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/97/2011-180 zo dňa 03.05.2013, ktoré prevzal až dňa 06.06.2013. Zdôraznil, že sa zdržiava na adrese Q. H., N. XXX/X, na ktorú žiada doručovať zásielky súdu. Zároveň uviedol, že v období od 05.03.2013 do 13.05.2013 bol zadržaný políciou v Nemecku, keďže nemal uhradenú blokovú pokutu za dopravný priestupok, ktorý bol spáchaný v minulosti v Nemecku. O tom svedčí nemecký prepúšťací list zo zadržania, ktorý v prílohe pripojil ku svojmu opravnému prostriedku. Tým pádom sa nemohol dostaviť na pojednávanie vo veci a nemohol uplatňovať svoje práva vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobou.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Poukázala na dôvody napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnila. Hoci sa odporca v odvolaní dožaduje zamietnutia žaloby v celom rozsahu, v priebehu konania nerozporoval nedoplatok za plyn. Vykonaným dokazovaním bol riadne preukázaný aj nárok navrhovateľky na zaplatenie nedoplatku za elektrickú energiu. Z výpovede svedka H. vyplýva, že tento nezačal prerábať uvedený byt skôr, ako mal prepísanú elektrinu na svoje meno, resp. na meno jeho manželky. Odporca na preukázanie svojich tvrdení nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy. Podstatnú časť zúčtovacieho, ako aj vykurovacieho obdobia užíval byt odporca spolu so svojou družkou. Preto má navrhovateľka za to, že nedoplatky za služby spojené s užívaním bytu spôsobil odporca počas trvania nájomného vzťahu, ktorý je povinný ich zaplatiť. Zároveň zdôraznila, že preddavkové platby za služby spojené s užívaním predmetného bytu boli nastavené na jednu osobu (jej sestru), ktorá byt užívala výlučne sama. Odporca však byt užíval spolu so svojou družkou, čím prirodzene vrástli náklady. Platby nájomného odporca neplatil, a to tak, ako bolo uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odporca žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal úhradu platby za mesiac november 2009, pričom platba 100,00 Eur prostredníctvom T. C. nebola medzi účastníkmi sporná. Skutočná výška nájomného (po odrátaní platieb za služby spojené s užívaním bytu) predstavovala len sumu cca 20,00 Eur.

Odporca sa v celom konaní predsedom súdu I. stupňa zúčastnil len jedného pojednávania a neprejavoval skutočný záujem o náležité prejednanie veci, za účelom riadneho zastúpenia sa dal na niektoré úkony (pojednávania) zastúpiť splnomocnenou zástupkyňou, konkrétne na pojednávaní dňa 31.01.2011, ktorá bola zákonným spôsobom poučená podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p.. Preto s poukazom na ust. § 205a O.s.p. nemožno na ďalšie skutočnosti a dôkazy tvrdené odporcom v jeho opravnom prostriedku prihliadať. Odporca si bol vedomý prebiehajúceho konania a aj napriek tomu neoznámil súdu ani on ani jeho splnomocnená zástupkyňa svoj pobyt mimo územia SR. Všetky jeho ďalšie tvrdenia o tom, že sa nezdržoval na svojej adrese, preto navrhovateľka považovala za ďalšie obštrukcie v tomto súdnom konaní. Táto okolnosť mohla byť spôsobená aj vyznačením právoplatnosti na napadnutom rozsudku a začatím exekučného konania. Odporca v tomto konaní neunesol dôkazné bremeno a relevantným spôsobom doposiaľ nepreukázal ním tvrdené platby nájomného. Z uvedených dôvodov navrhovateľka považuje odvolanie odporcu za nedôvodné a zavádzajúce.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 vety prvej O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O.s.p., preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ust. § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v prvom jeho výroku a v závislých výrokoch o trovách konania zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, z nasledovných dôvodov:

Ako uviedol odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku, v období od 05.03.2013 do 13.05.2013 bol zadržaný v Spolkovej republike Nemecko, o čom svedčí aj doklad vydaný justičnými orgánmi tohto štátu pre navrhovateľa dňa 13.05.2013. Pojednávanie konané dňa 22.02.2013, na ktorom nebol prítomný odporca, bolo odročené na deň 19.03.2013 za účelom opätovného predvolania účastníkov, pričom zásielka, ktorá bola doručovaná odporcovi na adresu N. XXX/X, XXX XX Q. H. (č.l. 161 spisu), ktorej obsahom bolo predvolanie na toto pojednávanie, bola prvýkrát odporcovi doručovaná dňa 05.03.2013 s opakovaným pokusom o doručenie dňa 06.03.2013, ktorý bol aj podľa záznamu pošty dňom uloženia zásielky odporcovi. Následne sa zásielka dňom 14.03.2013 vrátila ako neprevzatá Okresnému súdu Liptovský Mikuláš s poznámkou, že adresát nebol zastihnutý a zásielku si v odbernej lehote neprevzal.

Do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon a iné písomnosti, ak to nariadi súd (§ 47 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na poštu alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, kedy bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia i keď sa adresát o tom nedozvedel (§ 47 ods. 2 O. s. p.).

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že okresný súd doručoval odporcovi predvolanie na pojednávanie určené na deň 19.03.2013 na adresu N. XXX/X, XXX XX Q. H. prostredníctvom pošty, ktorá vrátila zásielku súdu ako neprevzatú v úložnej dobe s poznámkou, že prvý neúspešný pokus o doručenie bol dňa 05.03.2013, opakovaný pokus o doručenie dňa 06.03.2013, ktorý bol zároveň aj dňom uloženia tejto zásielky. Okresný súd následne na pojednávaní dňa 19.03.2013 konštatoval, že zásielka bola odporcovi doručená postupom v súlade s ust. § 47 ods. 2 O.s.p.. Ako však vyplýva z listiny predloženej odporcom k jeho opravnému prostriedku v období od 05.03.2013 do 13.05.2013, t.j. aj v čase doručovania a uloženia zásielky na poštu sa odporca na adrese svojho bydliska N. XXX/X, XXX XX Q. H. nezdržoval. Z uvedeného vyplýva, že odporcovi nebola zásielka, ktorej obsahom bolo predvolanie na pojednávanie určené na deň 19.03.2013 riadne doručená, a to ani náhradným spôsobom, keďže jej doručovanie nezodpovedalo ust. § 47 ods. 2 O.s.p.. Odporca teda nemal doručenie predvolania na pojednávanie určené na deň 19.03.2013 riadne doručené.

V prípade náhradného doručovania zásielky určenej do vlastných rúk adresáta je konštruovaná právna fikcia, že účinky doručenia písomnosti nastanú po uplynutí ustanovenej doby ex lege aj voči tomu, kto písomnosť fakticky neprevzal. Právna fikcia je právno-technický postup, pomocou ktorého sa považuje za existujúcu situácia, ktorá je zjavne v rozpore s realitou a ktorá dovoľuje, aby z nej boli vyvedené odlišné právne dôsledky než tie, ktoré by plynuli iba z konštatovania faktu; jej účelom je totiž posilniť právnu istotu. Aby však mohla právna fikcia svoj účel - dosiahnutie právnej istoty splniť, musí súd rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája, inak súd nie je oprávnený naplnenie fikcie konštatovať. Pokiaľ sa odporca v čase doručovania súdnej zásielky, ktorej obsahom bolo predvolanie na pojednávanie na deň 19.03.2013 nezdržoval, nemohlo dôjsť ani k naplneniu fikcie o doručení predvolania na pojednávanie tomuto účastníkovi postupom v súlade s ust. § 47 ods. 2 O.s.p.. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že súd o tejto okolnosti nemal vedomosť. Ak teda sudkyňa okresného súdu v uvedený deň vec prejedнала v neprítomnosti odporcu s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. s konštatovaním, že odporca sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania mal riadne vykázané náhradným spôsobom (§ 47 ods. 2 O.s.p.), takáto okolnosť spôsobila odňatie odporcovi právo konať pred súdom.

V procesnom inštitúte pojednávania nachádza vyjadrenie jedna zo základných zásad civilného procesu - zásada ústnosti konania. Na prejednanie veci samej je súd povinný nariadiť pojednávanie vždy, pokiaľ nie sú splnené predpoklady pre rozhodnutie vec bez pojednávania výslovne uvedené v zákone. Občiansky súdny poriadok priznáva účastníkovi občianskeho súdneho konania procesné práva, ktorými mu umožňuje dosiahnuť spravodlivú ochranu jeho práv a oprávnených a záujmov (napríklad právo byť riadne predvolaný na súdne pojednávanie za účelom prejednania veci samej (§ 115 ods. 1 O. s. p.), právo na dostatočnú prípravu na pojednávanie (§ 115 ods. 2 O. s. p.), právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy (§ 118 ods. 1 O. s. p.), a na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci (§ 118 ods. 4 O. s. p.). Účastníci konania musia byť riadne a včas upovedomení nielen o dátume a čase nariadeného pojednávania, ale tiež o mieste, kde sa pojednávanie má konať, a to tak, aby o ňom nemohli vzniknúť žiadne pochybnosti. Zásada rovnosti účastníkov je taktiež významným interpretačným pravidlom pri výklade procesnoprávných predpisov. Preto aj pri interpretácii § 115 O. s. p. je treba z tejto zásady vychádzať. Podľa tohto ustanovenia na nariadenie pojednávania predvolá predseda senátu (samosudca) účastníkov. Tak je tomu väčšinou pri prvom pojednávaní, na ktorom má byť účastník vypočutý. Tým, že okresný súd vec prejednal a rozhodol, napriek tomu, že odporca nebol na v poradí druhé pojednávanie vo veci riadne a včas predvolaný, došlo k porušeniu vyššie uvedených ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, a najmä článku 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd - právo na osobnú prítomnosť odporcu na pojednávaní, ako aj právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, nebolo rešpektované. Nakoľko zo strany súdu prvého stupňa neboli rešpektované vyššie uvedené zákonné ustanovenia, bola odporcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Súčasne odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že pokiaľ okresný súd v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. uloží v rozsudku splnenie povinnosti v lehote dlhšej ako 3 dni od právoplatnosti rozsudku, v tomto smere je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Ak má súd za to, že je na mieste v prejednanom prípade určiť na plnenie lehotu dlhšiu alebo stanoviť, že sa plnenie má stať v splátkach, musí byť táto časť výroku rozhodnutia súdu podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednáwanej veci, priznanému nároku a osobným pomerom účastníkov je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než 3 dni od právoplatnosti rozsudku alebo stanoviť, že peňažné plnenie sa môže stať v splátkach (judikatúra Najvyššieho súdu SR publikovaná pod R 87/1966).

Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu v uvedenej časti tak odporuje princípom spravodlivého procesu, a to najmä pokiaľ ide o jeho úplnosť, zrozumiteľnosť a presvedčivosť, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. V tomto smere odvolací súd poukazuje i na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005, v ktorom sa uvádza: „Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p.“.

Tým, že uvedené princípy neboli súdom prvého stupňa rešpektované, došlo jeho postupom k odňatiu možnosti žalobcom konať pred súdom, t.j. procesným postupom súdu sa im ako účastníkom znemožnila

realizácia ich procesných práv, ktoré im Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

Zároveň odvolací súd dáva do pozornosti prvostupňového súdu, že ustanovenie § 151 O.s.p. upravuje procesný postup účastníkov konania v súvislosti s uplatnením náhrady trov konania, ako aj procesný postup súdu pri rozhodovaní o trovách konania. V súvislosti s rozhodovaním o trovách konania súd nemôže obísť ustanovenie § 155 ods. 1 O.s.p., z ktorého vyplýva, že súd vo výroku rozsudku vo veci samej rozhodne tiež o náhrade trov konania, pokiaľ o nej nerozhodne samostatne. Súd teda o náhrade všetkých trov konania (t.j. trov všetkých účastníkov) rozhoduje spravidla spolu s rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ súd o trovách konania nerozhodol, toto opomenutie možno napraviť postupom podľa ust. § 167 ods. 2 v spojení s § 166 O.s.p., teda vydaním doplniaceho uznesenia. Ustanovenie § 151 ods. 3 O.s.p. umožňuje súdu v niektorých veciach rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Zároveň toto ustanovenie presne špecifikuje prípady, kedy tak súd môže urobiť - t.j. v zložitých prípadoch, okrem iného aj z dôvodu väčšieho počtu účastníkov alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní. Posúdenie toho, či ide o zložitú vec, je na posúdení súdu. Ak sa však súd tak rozhodne, rozhodnutie, ktorým sa vec skončí, musí obsahovať aj výrok, z ktorého bude zrejmé, že o trovách konania bude rozhodnuté až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Súd však tak môže urobiť vo vzťahu ku všetkým trovám konania, tzn. ku trovám konania vzniknutým počas konkrétneho konania všetkým účastníkom. Nemôže tak učiniť len voči jednému účastníkovi, napr. štátu. Je neprípustné, aby okresný súd rozhodoval o trovách konania dodatočne mimo časový rámec stanovený Občianskym súdnym poriadkom a tento svoj postup odôvodnil extenzívnym výkladom ust. § 151 O.s.p.. Pokiaľ súd v tejto lehote opomenie rozhodnúť o trovách konania, ktoré doposiaľ vynaložil v priebehu konania súd, resp. štát, je dodatočné stanovenie povinnosti účastníka v konaniach na náhradu týchto trov vylúčené. Takýto postup je totiž v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a čl. 4 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a v konečnom dôsledku zasahuje aj do klasického práva účastníka konania garantovaného čl. 11 ods. 1 Listiny. Nemožno totiž ani pripustiť, aby mal štát, pokiaľ ide o náhradu vynaložených trov v súdnom konaní, výhodnejšie postavenie než ktorýkoľvek z účastníkov, ktorý sa môže domáhať dodatočného uloženia povinnosti na náhradu trov len v lehotách podľa Občianskeho súdneho poriadku (§ 166 ods. 1 O.s.p.). Takýto procesný postup súdu by totiž zvýhodňoval jedného účastníka v konaní - štát.

V dôsledku toho odvolací súd rozsudok okresného súdu v častiach presne špecifikovaných vo výrokovej časti jeho rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní okresný súd opätovne vo veci vytýči termín pojednávania, na ktorý riadne predvolá obidvoch účastníkov (odporcu z adresy N. XXX/X, XXX. XX Q. H.) a vykoná dokazovanie potrebné na vydanie meritórneho rozhodnutia vo veci samej, t.j. opätovne vypočuje v konaní odporcu a ustáli skutkový stav v dokazovaní, na základe dôkazov navrhnutých obidvomi procesnými stranami a po vykonanom dokazovaní vydá opätovne meritórne rozhodnutie.

V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne súd I. stupňa aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Vo zvyšnej časti, presne špecifikovanej vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (odvolaním nenapadnutej), zostal rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov

3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.